

WERKASALON SUKUTERVEISET

SUKUSEURAN JÄSENLEHTI 18
Vihanti huhtikuu 2015

Suvun Tunnukset

Isännänviiri on kooltaan 50 X 400 cm ja on sopiva 8 - 9 metriseen lipputankoon. Materiaaliltaan viiri on kudottua lippukangasta, 100% polyesteriä
Hinta 53,00 euroa

Pöytästandaari
on valmistettu polyesterilippusatiinista ja siihen kuuluu kirkas metallitanko sekä marmorijalusta. Sekä viirin että standaarin on suunnitellut graafikko Kaisu Klemetti.

Hinta 28,00 euroa

Sukukorut ovat malliltaan samat kuin kuusikymmentäluvulla tehdyt korut. Korut on käsityönä valmistanut kultaseppä Timo Turunen, Aikamuoto Watch & Design

Naisten koru 70,00 €
Kalvosinnapit 50,00 €
Solmioneula 50,00 €

Sukukirja

Verkasalot, Vihantilainen talonpoikaissuku

Kustantaja: Verkasalon Sukuseura ry
Julkaistu vuonna 2000, sidottu, 562 sivua

Hinta 25,00 euroa,

Kirjaa on myytävänä Ilkka Verkasalolla, Pekka Verkasalolla ja Eija Hanhinevalla, joiden osoitteet ja puhelinnumerot löytyvät tästä lehdestä.

Tuotteiden tilaukset tehdään sukuseuran "tavaravastaavalle":

Ilkka Verkasalo

kirjeellä puhelimella
Verkaperäntie 195 B 040 5817 912
86360 Ilveskorpi

Sukukirjoja voi tilata myös

Eija Hanhinevalta (Tinatie 6, 86400 Vihanti) ja
Pekka Verkasalolta (Haukantie 38, 04320 Tuusula tai puh.
050 555 3295).

Tuotteet lähetetään postissa ja mukana tulee lasku.

Hintoihin lisätään mahdolliset postituskulut.
Tuotteiden muunlaisesta toimittamisesta (esimerkiksi nouto) voi sopia tilaamisen yhteydessä.

Sukukirjan hinta on laskettu 25 euroon myynnissä juhlilla ja aikaisemminkin

Sukujuhlan vuosi – vaeltaen

Juhlitaan

Kolme vuotta on taas kulunut ja on aika katsastaa sukua. Lauantaina 11.7. kokoonnumme Vihannin kotiseutukeskukseen juhlimaan perinteiseen tapaan. Juhlan järjestää tänä vuonna Hilman sukuhaara. Myös tämän lehden aiheena on Hilman jälkeläiset, joista on koottu historiallisia kuvia sekä kerrottu suvun uusimmasta tohtorista.

Mennään metsään retkelle

Vihannissa on tehty paljon metsäistä talkootyötä. Kyliä yhdistävät entiset kinttupolut on etsitty ja nyt ne ovat nykyihmisellekin kulkukelpoisia, merkattuja vaellusreittejä. Reteille on kunnostettu ja rakennettu kotia ja laavuja helpottamaan retkien toteutusta vaikka monipäiväiseksi vaellukseksi.

Juhlan jälkeen on mahdollista tutustua Lintutorniin, jonne pääsee kotiseutukeskuksesta kinttupolkuja pitkin järvenrantaa kävellen.

Pekka

PS:

Hallitus huomasi, että sukukirjoja ei ole tarkoitus varastoida vaan lukea. Kirjan uusi hinta on nyt 25 euroa. Juhlilla on kirjaa myynnissä, mutta aikaisemminkin niitä kyllä saa.

Lehdestä löytyy

Vihannin kinttupolut

Vihannin lintutorneista tornien taisto

Suvun uusi tohtori Roskildesta

Kevään kohinaa

Hilman sukuhaaran vanhoja valokuvia

Juhlakutsu, Kakkukekkerikutsu

Suvun tunnuksia

Seuran uusi kotisivu on werkasalot.net

Seuran hallitus 7.7.2012

Puheenjohtaja Pekka Verkasalo 050 555 3295 Haukantie 38 04320 Tuusula pekka.verkasalo@kolumbus.fi	Varapuheenjohtaja/Sihtööri Petri Verkasalo 050 357 4257 Iisakintie 13 85410 Sievi p.verkasalo@omanetti.fi
Rahaston hoitaja Eija Hanhineva 044 096 4514 Tinatie 6 86400 Vihanti eija.hanhineva@gmail.com	Jäsenasiat Juhani Mikkela 050 553 9561 Rantakukantie 3 H1 90540 Oulu juhani.mikkela@gmail.com
Merja Honkakoski 050 345 2063 Ketuntie 7 86400 Vihanti merjahon@gmail.com	Irma Lumiaho-Ollila 0400 386 331 Limingantie 293 92430 Paavola irma.lumiaho-ollila@raahe.fi
Minna-Mari Myllykangas 040 683 5544 Raahentie 276 92600 Pulkila minnamari.myllykangas@gmail.com	

Nyt Vihannin kinttupoluille!

Viisi vuotta sitten löytnyt ja silloin Siikasalon seurakunnan toimesta avattu vanha kirkkopolku Lukkaroisista Vihannin Myllyperälle on ollut kuulemma osaltaan sysäämässä liikkeelle kinttupolkuhanketta, jota on Vihannissa työstetty runsain talkoovoimin ja Nouseva rannikkoseutu ry:n sekä Vihannin kylät rahoittamina todenteolla vuodesta 2012 lähtien. Hanke päättyi viime vuonna.

Viiankankaan laavun ristiäiset. Laavu sijaitsee ennen Myllyperää Lukkaroisista Vihantiin. Paikka tunnetaan myös nimellä Viiankujelma ja kuuluu vanhan kirkkopolun paikannimihistoriaan, josta voi lukea mm. Vihannin hulmuava helmat -kyläkirjasta

Hirvinevalta on tämäkin kuva viime kevään vaellukselta. Hieno sää, hyvä pohja ja karpaloita!

Vihannin kylien yhteinen virkistysreitistö Vihannin Kinttupolut -hanke on mittava ja perinnearvoltaan vaikuttava teko historian ja nykyajan yhdistämiseksi. Hankkeen suurin edunsaaja on ihminen, joka liikkumaan luotuna saa häipyä sydänmaitten syliin, autojen, muun hälyn ja saasteen ulottumattomiin. Perinteiseen kirkkomatkaankin polkua voi käyttää, kun toukokuun 24. päivä kansaa kutsutaan vaeltamaan kirkkopolulle Lukkaroisista Vihannin kirkkoon neljättä kertaa. Nyt ensimmäisen kerran osana merkittyä kinttupolkua.

Vihannin kinttupolut nettisivustoilla kerrotaan erittäin hyvin kinttupolkujen reitit, taukopaikat ja kaikki kävelyyn sekä talvisin hiihto- tai lumikenkävellukseen liittyvät asiat. Reitistöä tulee valmistuttuaan kaikkiaan noin 100 km. Rakennettuja taukopaikkoja on valmiina ja niitä rakennetaan lisää 5 - 10 km välein. Yöpymispaikkoja löytyy jokaisen kylän reiteillä, uusilla laavuilla on puuseet, oikein luontoystävälliset kuivakäymälät.

Poluille pääsee jokaiselta Vihannin kylältä. Lähtöpisteille pystytetään ensi kesänä isot opastavat infotaulut, ja reitistön karttaa valmisteillaan myös sähköiseen muotoon.

Jokaisen kynnelle kykenevän kannattaa uskaltaa poluille, ja antautua luonnonhelmaan haaveilemaan... tai olemaan tosissaan. Noita luontoretkeä ei tarvitse katua, sanon, tosin vähäisen kokemuksen rintaäänellä ja haikeudellakin.

Taimi Laitala

Facebook – Vihannin kinttupolut

Kinttupolut ovat vanhoja reittejä, joita ihmiset ovat kulkeneet joko jalkaisin tai hevosella. Reittien varsilla on runsaasti peuranpyyntikuoppia ja tervahautoja. Jäänteitä muinaisasumuksesta on löydetty mm. Alpuan seudulta ja Ilveskorven Verkaperältä. Reitistö kulkee pitkän matkaa myös vanhaa suolatietä pitkin. Toivottavasti saamme pian myös polkujen historian koottua esittelylehtiseksi. Infotauluista löytyy tiivistettynä joitakin tietoja.

Vihannin lintutornit

Teksti ja kuvat Irma Lumiaho-Ollila

Peipponaaras syyskuussa 2014

Saarelanjärven lintutorni syksyllä 2014

Joutsenet palaavat

Kirkonkylän järvet kuivatettiin 1950- luvun lopussa, jotta heinämaita riittäisi karjalle. Ennestäänkin vähävesistöisen kunnan alueella maisema yksipuolisuutta. Kuitenkin märkyys vaivasi etenkin rantapeltoja ja pusikoitumisen myötä heräsi ajatus järvien uudelleen vesittämisestä.

Kirkkojärvi saatiin jälleen lainehtimaan 1980-luvun lopulla ja vesilinnut löysivät pian uuden elinympäristön. Kuntalaisille sinisenä välkkyvä järvi oli uusi ylpeydenaihe. Rantasen- ja Saarelanjärvien pohjakosteikkoja ei pystytty koskaan kunnolla kuivattamaan. Ne olivat hyviä paikkoja hyttysten lisääntymiseen, ja kahlaajille ruokaa riitti. 1990-luvulla jatkettiin näidenkin järvien vesittämissuunnitelmia lintu- ja maisemajärviksi. Useiden vaiheiden jälkeen Rantasen- ja Saarelanjärvet saivat viimein vetensä vuonna 2003.

Läntisrannan kyläyhdistys on toiminut vireästi alueen kehittämiseksi. Kesällä 2004 valmistuivat pylväsrakenteiset kotamalliset lintutornit molemmille järville. Niistä on hyvä tarkkailla alueen monipuolista linnustoa noin 4 metrin korkeudelta. Torneille neuvovat opasteet kantatieltä nro 88. Läntisrannantie johtaa Rantasenjärvelle. Matkan varrella voi tarkkailla ja kuunnella viehättävän perinnemaiseman linnustoa, esim. tilitin rytmikästä ”tiputtelua”, kivitaskun rätisevää visertelyä ja peipon ponnekasta säettä.

Rantasenjärven lintutornialueelle on rakennettu myös erinomainen grillikota, puusee ja laituri, joihin on saatu EU- rahoitusta. Tämä hanke valmistui lopullisesti vuonna 2010. Monipuolinen retkeilymaasto polkuineen houkuttelee kävijöitä lähialueilta ja kauempaakin. Myös useat koululaisryhmät ovat käyneet tutustumassa alueen linnustoon.

Rantasen- ja Saarelanjärvien lintulajisto oli hyvin runsas ruoppauksen jälkeen. Harvinaisuuksina mainittakoon esim. mustakurkku-uikku, merihanhi ja

suuri pikkulokkiyhdyntä.

Alueella on havaittu noin 120 eri lajia. Vuosien myötä

kasvillisuus on lisääntynyt ja linnusto vähentynyt. Kuitenkin BirdLifen järjestä-

mässä jokakevääisessä ”Tornien taisto” lintujen tarkkailutapahtumassa

Rantasenjärven tornin joukkue havaitsi yhden päivän aikana yhteensä 84 lintulajia

toukokuussa 2012 sijoituen hienosti 20. sijalle.

Suosittelen lämpimästi vierailua torneilla. Vaikka ei tunnistaikään kaikkia lajeja, keväisenä aamuna lintukonsertti hivelee korvia ja elokuisena päivänä pääskysset liitelevät veden yllä

hyönteisten perässä. Siinä riittää muistelemista pitkälle syksyyn.

Tornien taisto

Pekka Verkasalo

Kun toukokuun yhdeksäs päivä tänä vuonna koittaa, on lintuharrastajien aika kiivetä torneihinsa ja kökötää siellä 8 tuntia – käynnistyy Tornien taisto. Kahdeksan tuntia kiikareiden, kaukoputkien ja runsaiden eväiden kanssa levittää kantapäitä.

Tornien taisto on BirdLife Suomen järjestämä leikkimielinen kilpailu, jossa on tarkoitus tunnistaa mahdollisimman monta lintulajia. Taisto on joukkuekilpailu 3–8 hengen joukkuein ja taistelupaikkana on joukkueen valitsema torni. Lintutornien lisäksi kelpaavat mutkin tornit esimerkiksi hyppyrimäet ja näkötornit. Vain tornista havaitut linnut kelpaavat mukaan kilpailuun ja lintulaji hyväksytään kilpailuun kun kaksi ryhmäläistä on sen tunnistanut. Joukkue saa kuitenkin käyttää apuna ulkopuolisia avustajia. Lintujen houkutteluun ei saa käyttää teknisiä välineitä (lintupillejä, houkutusäänitteitä...), kuitenkin pari talipalloa tornin lähellä helpottaa paikallisten tiaisien löytämistä.

Vuonna 2014 Tornien taistossa oli mukana yli 300 joukkuetta Hangosta Utsjoelle. Suomi on pitkä maa ja toukokuun alussa kun lintujen muutto on kiivaimmillaan, etelässä on kesä ja pohjoisessa talvi, olosuhteet tekevät kisasta epätasa-arvoisen. Yli sadan linnun tornit sijaitsevat hyvillä muuttoreiteillä Suomen länsirannikolla. Pohjoisessa ei muutosta ole vielä mitään havaintoja ja siellä tornikohtainen saalis voi jäädä 20 lintuun. Tornien taistossa tehdäänkin tornikohtaista historiaa ja kilpaillaan edellisten vuosien kanssa.

Hämeen sanomat Aulangon tornista

"Tämä on harvinainen ja erikoinen paikka katsella lintuja, koska täältä lintuja näkee myös yläpuolelta..."

Facebook/tornien taisto

Hanko-Svanvik. Taiston jälkeisenä sunnuntai-iltapäivänä teimme mielenkiintoisen havainnon. Kävimme samaisessa taistopaikassamme "fiillistelemässä" ennen kotiinpaluuta ja koska tavallinen katselu tuntui edellisen päivän intensiivisen rupeaman perään kovin pitkävetoiselta, kehitimme nykytrendejä noudattaen (samalla toki kyseenalaisuuden) VPT:n, VartinPikaTaiston kahden havainnoitsijan voimin. Ajastin päälle ja pikakirjuri hommiin – Tulos oli hiukan yllättävä 38 lajia. Siis: sen oikean taiston keston ollessa n. 32-kertainen ei loppusumma kuitenkaan yllä välttämättä edes tuplaamaan tuota lukumäärää. Mmmielenkiintoista

Lähteinä:

<http://www.birdlife.fi/>

Facebook/Tornien taisto

Google-haku "Tornien taisto"

Sanomalehdet

Haastatteluja

Tuore tohtori Hilman sukuhaaran

Elisa Kankaala viime kesälomallaan Raahen Tornitalon parvekkeella.

Sukuhaara on ilmeisesti kolmanneksi runsain, ainakin sukutaulujen lukumäärän mukaan, ja tohtoreitten kokonaismäärä ei ole tiedossani. Uusimmaksi tohtoriksi voitaneen nimetä 10.4.2015 Tanskassa Roskilden yliopistossa väittelevä Elisa Kankaala, s. 1981. Hän kuuluu Hilman sukuhaaran tauluun no 1425.

Sukutaulun no 1421 aloittaa 1881 syntynyt Jaakko Juhon poika Jokimäki, joka asui Alpuan Kankaalassa ja ajan tavan mukaan kulki sen jälkeen talon nimellä. Jaakko ja Stiina Kankaala muuttivat Kankaalasta Levänahoon, Stiinan entiseen kotiin 1927 mukanaan 1905-1916 välillä syntyneet lapset Janne, Aate, Olli, Helli, Kalle, Yrjö ja Saimi. Elisa Kankaala on Janne Kankaalan pojan Timo Kankaalan nuorempi tytär ja Levänaho on Elisan koti. Hän kirjoitti ylioppilaaksi Viiahannissa, kävi vuoden ruotsinkielistä kansanopistoa Porvoossa, josta kurssikavereitten kanssa päätyi lähettämään hakupapereita Ruotsiin. Ykkösvaihtoehtona oli Lundin yliopisto ja siellä arkkitehtuuri.

– En ollut koskaan käynyt Lundissa, mutta tiesin, että Lundin yliopisto on hyvä ja arvostettu, ja myös Lundin kaupunki vaikutti viihtyisältä. Arkkitehtuurin vaihdoin kulttuurimaantieteeseen ja valmistuin maisteriksi. Olin jo ennen valmistumistani haaveillut tutkijan työstä ja lopulta löysin kiinnostavan jatko-opiskelupaikan Tanskan Roskildesta. Siellä tieteenala vaihtui kulttuurimaantieteestä julkishallintoon ja väitöskirjani aiheeksi tuli organisaatioiden välinen yhteistyö ja yhteistyössä tehty innovaatio rikoksen torjunnassa. Englanninkielinen otsikko on Holistic solutions to shared problems? A case study on inter-organizational collaboration and collaborative innovation in crime prevention, kertoo Elisa Kankaala.

Hänen mielestään Roskilden yliopisto on perinteikkään Lundin yliopiston jälkeen hyvin erilainen kokemus. Vaikka kaupunki on perustettu yli 1000 vuotta sitten, sai se yliopiston vasta 1972 ja on pyrkinyt alusta asti olemaan uudenaikainen ja perinteiset opetusmetodit kyseenalaistava.

Tohtoreiden sukuhistoriaa

Sukuhistoriasta sen verran, että Janne Kankaalasta tuli esiköisen oikeudella Levänahon isäntä ja hän avioitui vuonna 1945 sotaleski Marjatta Lähdesmäen, s. Lumiaho ent. Kotila, kanssa. Marjatalle ja Jannelle syntyi viisi lasta, kolme poikaa ja kaksi tyttöä. Jaakko kirvesmies-turkistarhaaja asuu Kalajoella, Timo Kankaala viljeli Levänahoa ja työskenteli kaivoksella. Hän menehtyi sairauteen 2002. Matti, nuorin pojista kaivosmies ja puuartaansaani sai hallintaansa osan Levänahoa. Hän rakensi perheelleen kodin Haikarin kankaalle, paikalle, jota oli asutettu jo paljon ennen häntä. Matin vastuulla on tulevan kesän sukujuhlan valmistelut. Tytöistä vanhemman Aino Elinan elinkaari kesti vain 39 vuotta. Hän oli Vihannin lukion ensimmäisen kurssin yliopilas ja yrittäjä.

Paula ja Elisa Kankaala Levänahossa kesällä 2013. Kuvan taustana vanha aittarakennuksen pääty.

Janne ja Marjatta Kankaalan lapsista nuorin Paula Kankaala, s 1953, opiskeli Jyväskylän yliopistossa hydrobiologiaa, opinnot veivät hänet Tukholman Yliopistoon, jossa hän väitteli tohtoriksi 6.12.1984 Itämeren ja Pohjanlahden eläinplanktonista. Paula Kankaala nimitettiin Helsingin yliopiston dosentiksi vuonna 1992 ja hän toimi vanhempana tutkijana Lammin biologisella tutkimusasemalla, kunnes sai viran Joensuun yliopiston järjestäjänä vuonna 2008. Paula Kankaalaa kuullaan sukujuhlissa juhlapuhujana.

Kirjoitti Taimi Laitala, Marjatan tytär

Kevään iloja

Eeva Verkasalo

<http://ulkomaalla.blogspot.fi/>

Syksyllä sain kukkasipulitilaukseeni kaupanpäällisiksi 60 krookuksensipulia. Uputin ne tyhjään kukkapeenkiin, ja nyt ne kukkivat kuin mielettömät. Ne ovat jännän vaaleankeltaisia. Jokaisesta sipulista nousi vähintään 5 kukkaa. Ne eivät kyläkään tuoksu, mutta ovat söpöjä.

Aurinko paistaa, ja nyt se jo nousee niin korkealle, että melkein tunnin ajan iltapäivällä paistaa meidän varjonpuoleiselle pihallemme. Istahdin varjoon vain kuvan näpsäyksen ajaksi; sitten siirryin aurinkoon istumaan ja nauttimaan olostani. Olin juuri siivonnut pihan talven roskista ja esiin pilkistävistä rikkaruohoista.

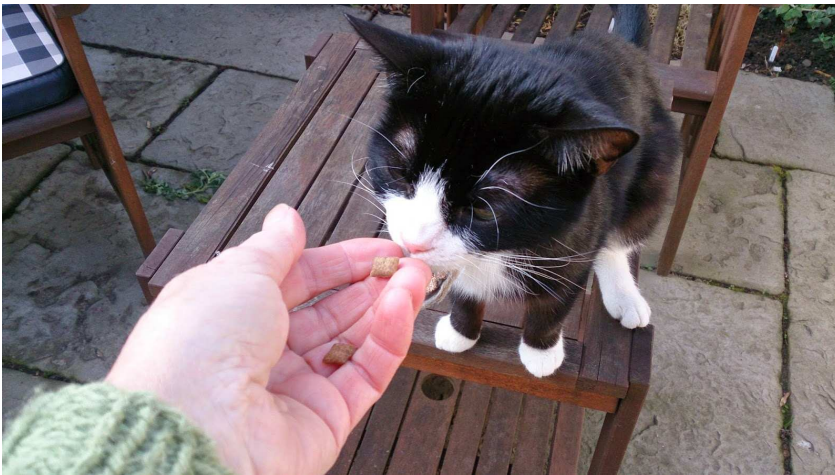
Sitten tunsin tuoksun. Ensin en tajunnut, mistä se tulee, mutta siten muistin, että tuonne lehtensä pudottavan pensaan siimekseen istutin jotain sipuleita, joita löysin edellisen asukkaan jäljiltä jostain sopimattomasta paikasta. Ja siinä nyt seisoi ihanasti tuoksuva vaaleanpunaisia hyasinttejä! Minulle hyasintit ovat joulukukkia, ja vierastin vähän näitä suloisia ilmeistyksiä. Mutta tarpeeksi haisteltuani otin tuoksu ilolla vastaan. Tämä on Englanti. Täällä kukkivat keväällä hyasintit. Plussa siitä Englannin ilmastolle.

Jo aikaisemmin keväällä ihmettelin pikkuruusia taimia, joita alkoi nousta Helleboren juurelle. Voisivatko ne todella olla jouluruusun pentuja? Minulla oli sellainen käsitys, että jouluruusut ovat hienoja, herkkiä kasveja, jotka menestyvät vain ahkerimman puutarhurin tarhassa. Se on ehkä taas Suomea. Tässä maassa helleboreja kasvaa joka pihassa. Eilen uskalsin olla varma, että helleboreja ne ovat, sillä toiset lehdet ovat juuri oikean näköisiä. Mitä sitten teen kahdellakymmenellä Helleborella, jos ne kasvavat isoiksi kasveiksi?! Ehkä purkitan ne, ja sitten ensi vuonna, kun ne kukkivat, näen minkälaiset kukat niissä on, hybridikasvien kukat kun eivät välttämättä ole äitinsä näköisiä. Niin että jos joku haluaa kokeilla, kasvaako jouluruusu Suomessa, voin yrittää kuljettaa niitä matkalaukussa...

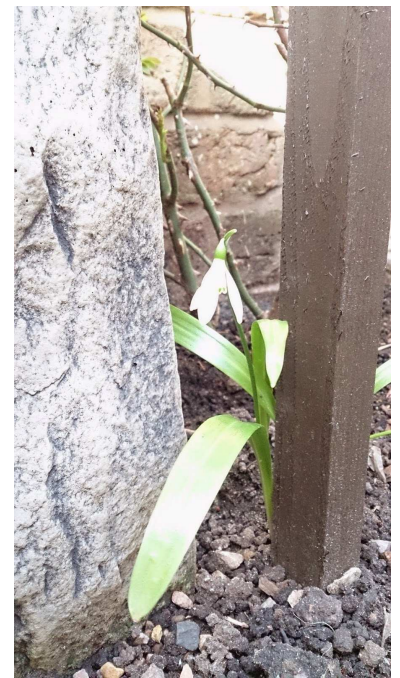
Äitikukka on tämän näköinen. Eikös olekin kaunis? Niitä on edellisen asukkaan istuttamassa kasvissa kymmeniä! Aarre! Kasvi näkyy ensimmäisessä kuvassa alareunassa.

Vielä haluan esitellä yhden pihan alkuperäisasukkaista: pienen lumikellon. Se on piilossa kivipenkin, pergolan ja köynnösrusun kainalossa. Se on ihana! Toivottavasti lisääntyy ja täyttää maan.

Sain vieraan! Pikkukissan nimeksi annoin Kultra, koska sillä on kultainen kaulapanta. Vaikka ei se enää ole kultainen, vaan kulunut. Kultra ei ole kovin seurallinen, sitä ei yleensä saa silittää. Mutta namuista se pitää. Ehkä meistä ajan mittaan tulee kaverit. Se on vielä kovin nuori kissa. Luulen, ettei kolmea vuotta vanhempi, niin kovasti se on viime kesästä kasvanut.

Taas paistaa aurinko! Kohta lähdän pihalle keksimään uusia hommia. Jokohan voisi istuttaa hajuheurien taimet? Ne ovat venyneet jo aika pitkiksi, vaikka Monty Donin ohjeen mukaan nipistin niiden latvat pois, jotta niistä tulisi tuuheampia. On niissä nyt haaraantumia. Hmm! Saan kesäksikin tuoksuja pihalleni!

Valokuvia vuosien varrelta

Matti Kankaala

Jaakko Juhonpoika Kankaala s. 8.12.1881

HILMAN SUKUHAARA

Taulu 1294.

II. **Hilma Verkasalo** (isä Yrjö Juhonpoika Verkasalo, taulu 1). Syntynyt 24.8.1847 Vihanti, Ilveskorpi. Kuollut 26.9.1912 Vihanti, Ilveskorpi, Kaarle. Emäntä. – Puoliso 1:o vihitty Maarasena 1:o **Heikki Ollinpoika Honkala** 18.3.1867 Vihanti, myöhemmin Maaranen Syntynyt 26.3.1828 Oulainen. Kuollut 13.6.1878 Vihanti. Talollinen Vihanti Alpua Maaranen (Maarala) nro 6. Vanhemmat: Olli Honkala ja Kaisa Mattila. – Puoliso 2:o **Juho Sefaniaksenpoika Hyvärinen** 26.4.1881 Vihanti, myöhemmin Jokimäki Syntynyt 19.12.1846 Haapavesi Mieluskoski. Kuollut 18.10.1904 Vihanti. Talollinen Vihanti Alpua Maaranen (Maarala) nro 6. Vanhemmat: Sefanias Karsikas ja Liisa Sofia Hyvärinen.

III. Lapsia:

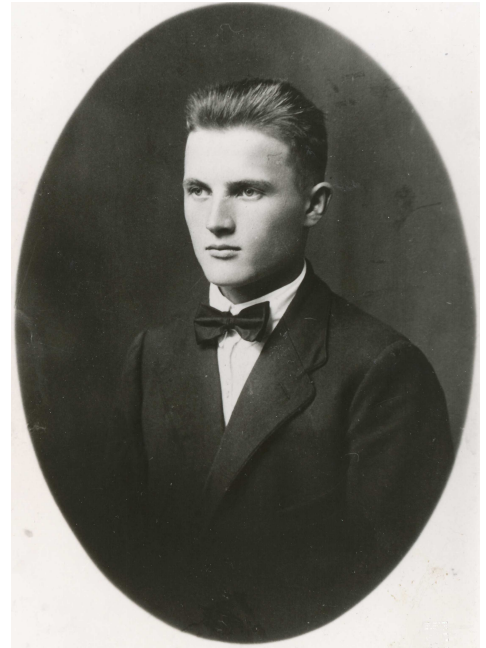
1. **Maria Kustaava Honkala**. Taulu 1295.
1. **Kaisa Sofia Honkala**. Taulu 1321.
1. **Vilma Honkala**. Taulu 1363.
1. **Anna Heikint. Honkala**. Taulu 1390.
1. **Juho Heikinp. Honkala**. Taulu 1391.
2. **Jaakko Juhonp. Jokimäki**. Taulu 1421.
2. **Matti Jokimäki**. Syntynyt 8.12.1881 Vihanti. Kuollut 18.1.1882.
2. **Liisa Valpuri Jokimäki**. Syntynyt 1.5.1883 Vihanti. Kuollut 1.1.1977 Amerikka. Mennyt 1902 Amerikkaan.
2. **Olga Kristiina Jokimäki**. Taulu 1445.
2. **Kaarle Ferdinand Jokimäki**. Syntynyt 9.5.1889 Vihanti. Kuollut 1.1.1918. Muuttanut 1905 Amerikkaan.

Liisa-Stiina ja Jaakko Kankaalan perhe.
Vas. Olli, Kalle, Jaakko, takana Janne, Helli, Liisa-Stiina, sylissä Yrjö ja Aate.
Kuva on otettu v. 1916 Alpuan Aholanperän Kankaalassa, tämän talon nimen mukaan Jaakko Jokimäki muutti sukunimensä Kankaalaksi.

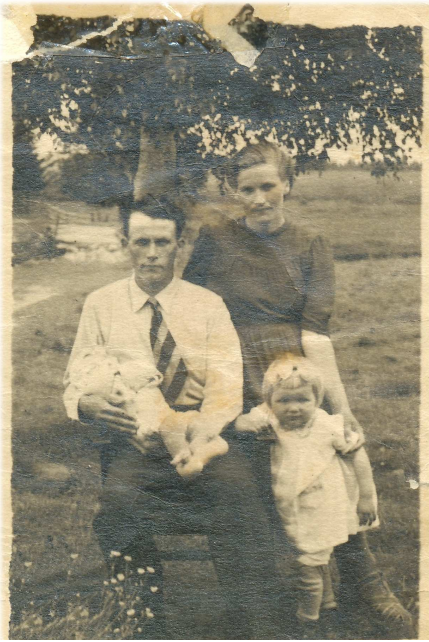
Viimeinen kuva Liisa-Stiinasta kotonaan Levänahossa syyskesällä 1955

Janne Kankaala
s. 21.04.1905, k.1974.

Kuva on otettu v.1925.
Kankaalan veljessarja: Vas. Olli, Aate, Janne, Kalle ja Yrjö.

Salan väkeä v.1946
Veikko, sylissä Tapio,
Saimi ja Pirkko Häkkinä

Kuva on otettu v. 1944 Levänahossa.
vas. Janne ja Olli Kankaala,
tak. Saimi Häkkinä ja evakoita

Kuva otettu v.1943 Salalla Rankisperällä.

Ylh. vas. Kraakkel Klemetti, Esteri Rankinen o.s. Kuusirati, Liisa Kivelä o.s. Häkkinä, Katri Klemetti o.s. Ahola, Tyne Arvola (Armas Arvolan sisko, Hentilän Armas) Daisy Kuivalan veljen vaimo, Kalle Verkasalo ja vaimo Maria Verkasalo, Saimi Häkkinä o.s. Kankaala, Helvi Kontinaho, V. Karjalainen?, Sakari Rankinen, Janne Kankaala, Aate Rankinen, Tyne Arvolan aviomies, ottopoika Veli Kursula, vas. Maila Kormano o.s Rankinen, Alma Häkkinä o.s. Pääatalo sylissä Jorma Häkkinä, Irja Rankinen o.s. Häkkinä sylissä Aila Kallovaara, o.s. Rankinen, Selma Häkkinä o.s. Suonenlahti, Antti Häkkinä, Ilmari Häkkinä sylissä Eero Häkkinä.
Edessä vas. Eeva Jaatinen o.s. Rankinen, Anja Kotila o.s. Rankinen, Vappu Klemetti, Maiju Tiittanen o.s. Häkkinä, Aini Perälä o.s. Häkkinä.

www.werkasalot.net

Werkasalon Sukuseuran uudet kotisivut

Werkasalon Sukuseura ry

[Etusivu](#) | [Säännöt](#) | [Hallitus](#) | [Sukukirja](#) | [Myymäälä](#) | [Lehdet](#) | [Ota yhteyttä](#) | [Tervetuloa sukujuhlille!](#)

[Ilmoittaudu sukujuhlille](#)

Werkasalon sukuseura ry on perustettu 1991 Vihannissa.

Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.

Werkasalon sukuseuran facebook-ryhmä on perustettu 11.10. 2010.

Seuran vaakunan on hahmotellut vanhan Werkasalojen käyttämän puumerkin mukaan Jaakko Werkasalo 1950- ja 1960-luvuilla. Vaakuna sai heraldisen muotonsa vuonna 1996 ja se on merkitty Suomen Heraldisen Seuran rekisteriin numerolla 735.

Tervetuloa Werkasalon suvun 9. sukujuhlaan
Vihannin kotiseutukeskukseen
lauantaina 11.7.2015!

[Sukuseura facebookissa](#)

Tervetuloa Verkasalon suvun 9. sukujuhlaan

Vihannin kotiseutukeskukseen

lauantaina 11.7.2015

9.00 – 11.00 Ilmoittautuminen Vihannin kotiseutukeskuksessa Ukonkantissa

9.30 Hartaushetki Vihannin kirkossa
Seppelten lasku sukuhaudalle ja sankarimuistomerille

11.00 Pääjuhla Ukonkantissa alkaa
Ruokailu Hietalankantissa ja Ukko-Pekassa

14.30 Werkasalon sukuseura ry:n sääntömääräinen vuosikokous

15.30 Kahvit ja kakkukekkerit
16.30 Omatoiminen retki lintutornille

Päivitämme juhlaohjelmaa kevään aikana sukuseuran kotisivuilla. Käy katsomassa!

Ennakoilmoittautuminen 19.6.2015 mennessä. Erityisesti ruokailun ja kahvituksen vuoksi pyydämme ilmoittautumista joko kirjallisesti, sähköpostilla tai seuran kotisivujen kautta. Muistathan ilmoittaa mahdollisen erityisruokavalion.

Postitse Matti Kankaala Malmitie 1051
86460 Alpua
Puhelimella 040 - 7712286

Sähköpostilla matti.kankaala@kotinet.com

Seuran kotisivuilla Werkasalot.net

Osallistumismaksu Aikuisilta 10 euroa, maksetaan juhlapaikalla, lapset ja opiskelijat ilmaiseksi.

Harrastusten näyttely

Sukujuhlien näyttelyjen teemana on Vesi ja linnut. Näyttelyssä on myös viuluja, kudonnaisia, puutöitä sekä kainuulaisia puukkoja ja kudonnaisia.

Kakkukekkerit

Viime sukujuhlien tapaan päätämme juhlat kakkukekkereihin, jossa kakkupöytä rakentuu *nyyttikestiperiaatteella*.

Niinpä pyydämme Teitä jälleen leipomaan ihanimman kahvikakkunne ja tuomaan sen tullessanne sukujuhlille. Tyyli on vapaa.

Toivomme, että kakku olisi vähälaktoosinen.

Ilmoita 19.6. mennessä aikeestasi.

Matti Kankaala
p. 040 - 7712286
matti.kankaala@kotinet.com

